

Az új szövetség a szívünkbe írja a törvényt

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk Jeremiás próféta könyve 31. fejezete a 31.-től a 34. verseiben a következőképpen. „Eljön az az idő – *így szól az Úr* –, amikor új szövetséget kötök Izráel és Júda házával. Nem olyan szövetséget, amelyet őseikkel kötöttem, amikor kézen fogva vezettem ki őket Egyiptom földjéről; mert ezt a szövetséget megszegték, pedig én voltam az Uruk – *így szól az Úr*. Hanem ilyen lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával fogok kötni, ha eljön az ideje – *így szól az Úr* –: Törvényemet beléjük helyezem, szívükbe írom be. Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek. Akkor nem tanítja többé egyik ember a másikat, ember az embertársát arra, hogy ismerje meg az Urat, mert mindenki ismerni fog engem, kicsinyek és nagyok – *így szól az Úr* –, mert megbocsátom bűneiket, és nem gondolok többé vétkeikre.”

Kérjük Urunk, élhessük át az általad adott *új szövetség* kegyelmét. Érezhessük meg a Te *megbocsátó szeretetedet*. Nyisd meg a mi szívünket arra, hogy befogadjon Téged. Adj nekünk készségeket szívvel arra, hogy *Téged kövessünk*, és a Te néped legyünk. Lehessen Urunk, a Te ismereted a mi mindennapos élettapasztalatunk. Ámen.

„**Cur Deus homo?**” – „**Miért lett Isten emberré?**” Ez volt Canterbury Anzelm kb. ezer évvel ezelőtt írott könyvének a címe. A kérdés annak a kevés kérdésnek az egyike, amely ma is nagyon aktuális. Miért jött el Jézus ebbe a világba? Miért kellett Istennek egy új szövetséget kötnie az emberrel? Miért nem volt elég a régi?

Kedves Testvéreim! Hallottuk az előbb: **Isten eredeti, első szövetsége az ember mindennapos bűnei miatt nem volt elég.** A krónikák második könyvében olvashatunk arról, hogy Jeremiás fiatakorában, Jósiás király megtalálta a mózesi törvények szövegét a templomban, megtért, felolvasta a népnek a törvényeket, és jó útra terelte egész Júdeát (2Krn 34,14-33). De mi történt? Jósiás király halála után a nép ugyanolyan bálványimádó lett, mint korábban. Ez csak egyetlen példa a megszámlálhatatlanul sok példából, amikor Isten népe *elindult ugyan* egy jó irányba, de *nagyon hamar* letért arról. Ne gondoljuk azonban, hogy ez az egész gondolatmenet egy Jeremiás korából való, kétezer ötszáz éves történet. Isten első, eredeti szövetsége *miattunk* sem elég.

Ezért kellett Isten megszüljön Fiának, Jézusnak a földre jönnie. Hogy Isten egy újfajta szövetséget köthessen az emberrel. Több kellett annál a szövetségnél, amely „kívül van”. Több kellett annál a szövetségnél, amely *mások* példájával és a saját sorsunkkal tanít minket. Olyan, új szövetség kellett, amely a *szívünkben* él. Mert mi, testvéreim – *ahogyan hallottuk az oltár előtt felolvasott igében* – életünk minden percében bemehetünk a Mennyei Atya közvetlen közelébe, a szentek szentjébe, ahová egyes egyedül a főpap léphetett be, egy évben egyszer. Miért mehetünk be? Azért, mert Jézus a saját, keresztfán kiontott vérével megnyitott előttünk egy új utat, egy új szövetséget, amely közvetlenül Isten elé vezet bennünket (Zsid 10,19-20). „Járuljunk hát oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől” (Zsid 10,21). Miért tisztulhat meg a szívünk? A Jézus vére által, mert Isten megbocsátotta bűneinket, és nem gondol többé vétkeinkre (Jer 31,34).

Az új szövetség nem tette érvénytelenné a régít. Olvashatjuk Jézus Hegyi Beszédében, hogy Jézus nem azért jött, hogy érvénytelenné tegye a törvényt, vagy a próféták tanítását (Mt 5,17). Jézus azért jött, hogy betöltse a törvényt. Hogy *teljessé* tegye a törvényt. Hogy *új* embert teremtsen belőlünk az óember helyett. Ezért Isten *új* szövetsége a Jézusban egy olyan, *személyre szabottan új* szövetség, amelyet *senki más* nem köt így velünk, mert *senki sem szeret* minket ennyire.

Az új szövetség megkötése, a megtérésünk azonban átalakulás nélkül nem megy. *Át kell hogy adjuk* az életünket Jézusnak, hogy lepergehessen rólunk az óember, és felnőhessen bennünk az új. Az üdvösség lényege ugyanis *belül* van. A hitünk-*ben*. A szívünk-*ben*. Jézus a *szívünkbe* írja be a törvényt. Immár *nem azért* követjük a törvényt, mert az egy külső kényszer. (Például: *Jósiás király kényszerít rá bennünket...*) Immár azért követjük a törvényt, mert *bennünk él a Krisztus*, és *nem tudunk* másként cselekedni, csak úgy, ahogyan Ő.

Kedves Testvéreim! Örömhírem van. Mi mindannyian szívátültetésen estünk át... A mi régi szívünkre, ahogyan Ézsaiás mondta, vasból készült íróvesszővel rá voltak vésve a mi bűneink. A bűnök gyémántheggyel voltak odavésve a szívünk kőtábláira (Ézs 17,1). De Isten eltávolította a mi régi, agyonvésett kőszívünket, és hússzívet helyezett be a helyére (Ez 36,26). *Új szívet kaptunk – a Krisztusban.* Isten a *saját* lelkét adta belénk (Ez 36,27) (*Éppen ennek az ünnepére, a pünkösdre készülünk most.*)

Milyen a mi új, hússzívünk? Jeremiás próféta írja a könyvének egy korábbi fejezetében: „Olyan szívet adok nekik, amellyel *megismernek engem*, hogy én vagyok az Úr. Az *én népem lesznek*, én pedig Istenük leszek, mert *teljes szívükkel megtérnek hozzám*” (Jer 24,7-8). Kedves Testvéreim! Ha *megtérünk* Istenhez, *akkor* kezdhetjük el megismerni Istent *igazán*. Miért? Mert nem elég Isten igéjét csupán *meghallani*, vagy elolvasni. Isten igéjét *hallgatni* kell. Isten igéjét *nyitott, a megtérésre, az újjászületésre kész szívvel kell hallgatni*. Ekkor és *csak* ekkor ismerhetjük meg Istent.

Miért jó nekünk az, ha megismertük Istent? Kaphatunk egy ötöst az „istenismeret” vizsgán? Nem. A héber nyelv „megismerés” szava nem véletlenül egyezik meg a görög nyelvnek a hitre alkalmazott szavával. Az, hogy megismertem Istent, nem azt jelenti, hogy tudok róla valamit. Nem azt jelenti, hogy beszélni tudok róla. **Az, hogy megismertem Istent, azt jelenti, hogy életközösségem van Istennel. Hogy szeretetközösségem van Istennel. A Krisztusban.**

Mindez mikor történik meg? Mikor van az a nap, amire azt mondja az igénkben többször is az Úr, hogy eljön az az idő... Majd a halálunk után? Nem. Kedves Testvérem! Az a nap *MA VAN*. Itt áll előtted a megtérés útja *MOST*. Itt vár rád Isten megismerésének a lehetősége az úrvacsorában. Nem véletlenül mondom majd az úrvacsora szereztetési igéiben Jézus vérére: *EZ* az új szövetség. Jézus vére az új szövetség, amelyet Te, *most, ma itt* magadhoz vehetsz. Megkötetik ezáltal veled is az új szövetség személyesen. Beléphetsz *te is* a szeretet szövetségébe, a szeretet életközösségébe Jézussal és a Mennyei Atyával. De nemcsak beléphetsz, hanem *hirdetőjévé* is válhatsz. Nem mással, mint az *egész életeddel*. Azzal az étellel, amelyben Isten törvénye immár a *te szívedben él*. És akkor eljön az az idő, amikor *mindenki* ismerni fogja Istent, mert „*betölti* a földet az Úr ismerete, ahogyan a tengert víz borítja” (Ézs 11,9b). Ámen.